

Merész félénkség (vagy fordítva)

Burány Nándor

Szülő anyák fájdalma semmi ehhez,
s a mozdony elé került gyermek riadalma
mellette meg sem állhat.

*nincs is vihar
néha havazik csak
villám csapott az ereimbe
s kiégtek a vezetőkek*

Tudom, hogy veszélyes,
nagyon veszélyes, amit most csinálok.

*a Sorbonne előtti téren
a C. szobor alapzatán
múlt júniusban eredeti
bezdáni hangyát engedett el egy fiú*

A folyó megijedt, nem mer tovább
előre folyni.

De most mit csinálhat?

A folyó meg sosem állhat.

és mit jelent visszafelé folyni

Emlékszem az öregapám sírján
— az ördögcérnával körülött temetőben —
a lilium levelén alvó csigákra.

*lengő füst a tető fölött
öreg nyárfa vihartörött
szemem vizében halak
csuklóim zöldet hajtának
egy napra csak ha lehettem volna
folyó bár és ne csak a partja
ne csibét gázoló traktorkerék
de szerelmet nyúló vadgesztenyék*

*egy napra még egy napra bár
fészekből nyújtott fecskeszáj*
Szülő anyák fájdalma semmi ehhez,
s hogy lehet veszélyes
a levegőben megálló repülő helyzete
az enyémhez képest?

*Azt hittem, csobogó patak-erkölcs
szivárványa színezi naponta az arcom,
és a völgyben dőcögő vonatról
a több-mint-remény vörös villanyait
látom ragyogni a rengeteg erdők
sötét magasáról.*

Az öreg körtefa aszalódott gyümölcsei
hintáznak a téli szélben.

*Nem okolok senkit.
Így döntöttem mégis:
inkább hallgatok,
ha már nem tudom szavaim
és lépteim között az összhangot megtalálni.*

Jó lenne tudni, jobb-e annak,
aki nem gondol erre.

*mondják rám inkább:
villám csapott az ereimbe.*

Mindez olyan egyszerű lenne,
s kedvemnek ki sem merne szegni szárnyat
csak ne tudnám:

a folyó meg sosem állhat.

*Egy kisgyerek madzagon
húzza az udvaron
a kékpettyes mosogatótálat.*

Aki egyszer elindult,
hogyan állhatna útjába önmagának?

Ablakomból látom a hidat
— ez is két partot fog át —,
ki írta ezt a verset,
higgyek a szavainak?